

In your world

No longer a guest.
A member of the household:
Doing the dishes.
And if one breaks, not panicking.
The contorted can be fixed, and what
cannot –
it too is a part, plays a part.
No longer standing like the poor in the
doorway
or like an observer in the corner.
Integrated, involved,
touching and sharing.
Looking you straight in the eyes.
There's still room for improvement:
Apologizing when taking
and embarrassed when giving.
Yet, crying without hiding my face
and laughing without inhibitions.
Comfortable in my own body
Like a baby at the breast.
No longer afraid of the rooms
that are hidden.
A friend of the spirits.
At the sound of knocking on the door
no longer jumping up anxiously.
From where I sit, I call aloud:
It's o p e n !

בעולמך

כָּבֵר לֹא אֹרְחָת.
בֵּת בַּיִת :
עוֹשֶׂה כְּלִים.
וְאִם נִשְׁבֵּר, לֹא נִבְהָלָת.
מְעוֹת יוֹכֵל לְתַקֵּן, וְיָמָה שְׁלֹא –
גַּם לוֹ חֵלֶק וְתַפְקִיד.
כָּבֵר לֹא עוֹמְדָת כְּעַנִּי בַּפֶּתַח
אוּ בַּפֶּנֶה כְּמַשְׁקִיפָה.
מְעֵרָה, מְעַרְבָת,
נוֹגַעַת וּמְשִׁיחָה.
מִיִּשְׁרָה מִבֶּט.
עוֹד יֵשׁ מְקוֹם לְשִׁפּוֹר :
מִתְנַצֵּלָת כְּשֶׁלּוֹקַחַת
וּכְשֶׁנוֹתֵנָת נְבוֹכָה.
אֲבָל בּוֹכָה בְּלִי לְהֵלִיט
וְצוֹחֶקֶת בְּלִי עֲכָבוֹת.
נְנוּחָה בְּתוֹךְ הַגּוּף
כְּמוֹ תִינוֹק בְּחִיק.
כָּבֵר לֹא מִפְחָדָת מִן הַחֲדָרִים
הַנְּסֻתָרִים.
מִיִּדְדָת עִם הַרוּחוֹת.
לְשִׁמְעַת נְקִישׁוֹת בְּדָלָת
כָּבֵר לֹא קוֹפֶצֶת בְּחֲרָדָה.
מִמְקוֹמִי אֲנִי קוֹרְאָת בְּקוֹל:
פֶּתַח !

Translated by Ethelea Katzenell